

Който е прочелъ книжката отъ Ст. Поповъ за с. Караплий, той е видѣлъ какви мжки сѫ претърпѣли жителите на това село. Тѣ сѫ ублажавали умрѣлите, че не сѫ имали злочестината съ очите си да глѣдатъ рѣзнята на своите дѣца. изнасилванието на своите жени и дѣщери, а тия послѣдните да бѫдатъ зрителки на истязанията и убийствата на мжките или бащите си. Отъ това село сѫ погубени мжки 201, жени 30 и дѣца 48. Тѣ сѫ описани отъ Ст. Поповъ име по име и, като че тѣзи жертвии за едно село отъ 200 кѫщи сѫ били недостатъчни, та и 13 дѣца отъ своите майки сѫ хвърлени.

Геройското сражение на опълченците и тѣхните офицери русси съ многочисленната Сюлеманъ-пашова армия при Ст.-Загора. Руските войски щомъ превзеха Казанлѫкъ, Ст.-Загорските турци рѣшили, по примѣра на Н.-Загорските да нападнатъ града, нѣ предварително да искоятъ и обергатъ своите съграждани българе, та съ богата плячка да избѣгнатъ за Цариградъ.

Шайките на нѣкои отъ Ст.-Загорските бейове, които въртували отъ 1876 г. по селата и задоволявали се само съ кражба, сега имъ било позволено открыто да грабятъ, убиватъ и палятъ. А пакъ нѣкои измежду по благоразумните бейове като се страхували за себе отъ послѣдствията, недопускали да се извѣрши това поне въ града, обаче, турците изобщо били непреклонни и настоявали на своето рѣшеніе, което на 10-и Юлий щѣло да бѫде испълнено.

Д. Х. Вѣлковъ и Д-ръ Леонидъ сполучили да узнаятъ за намѣрението на турците още въ сѫщата минута и веднага отишли да обадятъ въ Казанлѫкъ и да искатъ помощта на русите. А пакъ и бейовете за да предварятъ злото, споразумѣли се съ първенците българе: Х. Господинъ Славовъ, Х. Антонъ Х. Митовъ, Стамо Х. Вѣлковъ, Савва Х. Тодоровъ и др. да съобщатъ това на русите въ Казанлѫкъ и да ги повикатъ на помощь; слѣдъ което, първенците събрали въ кѫщата на Савва Х. Тодоровъ, направили до Касеоглу въ Казанлѫкъ слѣдующето писмо:

„Отъ снощи насамъ, мюсюлманите наши съѣди отъ селата идѫтъ да извѣстватъ за изгоряванието на нѣколко кѫщи въ турските села въ каазата ни, подпалванието на които отдаватъ на руските стражи. Тѣзи слухове сѫ причинили доволно